

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Jeg er glad for, at kommunisternes ordfører gav mig lejlighed til at fortælle, at det er netop den støtte, man vil give bankerne, som jeg er imod. Man hjælper ikke erhvervene, man støtter bankerne, på et tidspunkt, hvor man har berøvet dem en hel del af deres mulighed for at fungere på en naturlig måde.

På samme måde vil man støtte fiskerne, når man har berøvet dem muligheden for at fungere, ved at samle kapital op i et konjunkturfølsomt erhverv. Vi er ikke for en erhvervspolitik, som er lapperier, og som består i, at man giver statsstøtte, hver gang et erhverv, som har en for ringe likvid kapital til at modstå dårlige tider, kommer i vanskeligheder. Vi er for en langsigtet politik, der giver erhvervene mulighed for at overstå dårlige tider ved egne midler. Det er simpelt hen det, vores politik går ud på.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil gerne takke udvalget for arbejdet med de pågældende to lovforslag og takke de ordførere, der herfra har givet tilslutning til gennemførelse af lovforslagene.

Jeg har ikke mange bemærkninger at knytte til de taler, der er holdt. Måske en enkelt bemærkning til hr. Maigaard, som har foreslået, at man skulle indføre rentesikring, men kun til fiskere, der fisker med konsumformål. Jeg tror ikke, forslaget er velgennemtænkt, fordi 85 pct. af fiskeriet her i landet er ikke konsumfiskeri, men industrifiskeri, og det er fortrinsvis det, som har de økonomiske vanskeligheder. Vel, der er også konsumfiskere, som har økonomiske vanskeligheder, men de langt overstigende vanskeligheder har netop de fiskere, som er specialiseret i industrifiskeri, på grund af de meget lave priser på industrifisk og på fiske-mel. Derfor tror jeg ikke, forslaget er velgennemtænkt.

Når det drejer sig om blåhvillingfiskeriet, som hr. Maigaard nævnte, kan jeg sige, at vi i fiskeriministeriet på baggrund af visse forslag, der er rejst fra erhvervets side, har hele det problem til overvejelse i øjeblikket, og at vi i fiskeriministeriet naturligvis er seriøst interesseret i denne nye mulighed for fiskeri, som ikke hidtil er udnyttet af danske fiskere.

Hr. Maigaard er jo skolelærer og ved en hel masse om elefanter. Det kan godt være, elefanter drejer langsomt; men hvis de så samtidig i modsætning til hr. Maigaard benytter lejligheden til at tænke sig om, sker der jo ikke så meget ved det. Jeg har ikke læst Politiken af 21. maj, så det, hr. Maigaard refererede her, lød i mine øren meget fornuftigt, men da jeg ikke har læst avisen, ser jeg mig ikke i stand til at kommentere det herfra.

Maigaard (SF):

Jeg har mærket mig, at kommunisternes og fremskridtspartiets indvendinger mod vores ændringsforslag var de samme; det synes jeg er interessant, det bør man nok lægge mærke til. Jeg vil blot sige i alt fald til hr. Erlendsson, som jo årle og silde hævder, at han har en erhvervsvenlig holdning, at i erhvervslivet er der noget, der hedder omkostninger, hr. Erlendsson, og i den forbindelse er det sandelig ikke ligegyldigt, hvis man skal på den anden side Orkneyøerne for at fiske blåhvilling, om den kassekredit, der finansierer sagen, finansieres til markedsrenten eller til 6 pct. Jeg tror nok, at de fiskere, som har taget chancen og selv gjort en god indsats og også gavnet beskæftigelsen her i landet ved at tage ud og fiske disse blåhvillinger, kender forskel på, om de skal betale markedsrente eller 6 pct. for deres kassekredit til de dyre omkostninger, der var ved det. Jeg vil altså blot minde hr. Erlendsson om, at der er noget, der hedder omkostninger, og at det i erhvervslivet ikke er et helt uvæsentligt problem, når man i øvrigt prøver at løse dets vanskeligheder.

Så vil jeg gøre hr. Fuglsang opmærksom på, at hvis vi prøver vores forslag f. eks. på blåhvillingforsøget, er det, vi vil, at sige: de mennesker, som tager den chance, de mennesker, som er med til at skabe arbejdspladser i land, når de kommer hjem, vil vi gerne hjælpe f. eks. med de store udgifter, de har til is, fordi de skal 30 dage tilbage, f. eks. til det grej, de skal have, når de skal fiske de nye ting, det har de ikke. Vi vil altså gerne med en rentesikring være med til at hjælpe, at ting af denne slags kan virke. Det skaber arbejdspladser i land; det kan hr. Fuglsang da ikke have noget imod.

Fiskeriministerente mente, at mit forslag ikke var velgennemtænkt; derimod mente